

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา ปี C

ข้อคิดจาก FABC

ความใส่ใจและการให้เกียรติ ของคริสตชนต่อเรื่องความตาย โดยการฝังศพ เพื่ออธิบายให้เห็นว่า

- คริสตชนฝังศพนั้นมีความหมายอย่างไร
- การไปเยี่ยมสุสาน การเยี่ยมหลุมศพมีความหมาย และโดยเฉพาะการขอมิสซาอุทิศ และการร่วมมิสซาอุทิศแก่ผู้ล่วงลับนั้นมีความหมาย และมีคุณค่ามากมายเพียงใด
- สุสาน มีค่าในความเชื่อ เพราะเป็นเครื่องหมายแห่งการรอคอยพระคริสตเจ้าเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

บทอ่านจากหนังสือพงศาวดารยิซบับที่ 1 (1พกษ 17:17-24)

- เรื่องราวของเอลียาห์ประกาศกของพระเจ้า เมื่อต้องเผชิญหน้ากับความตายของบุตรชายของหญิงเจ้าของบ้านที่เอลียาห์คนของพระเจ้าอาศัยอยู่
- เรื่องราวดูเหมือนเป็นปกติที่คนๆ หนึ่งจะต้องตาย แต่ความหมายสำคัญอยู่ที่ว่า บ้านของหญิงคนหนึ่งที่ลูกของนางสิ้นชีวิตนั้น มี “เอลียาห์” ประกาศกของพระเจ้าอาศัยอยู่ด้วย
- ข้อสังเกตคือ ชื่อประกาศก “เอลียาห์” แปลว่า “พระเจ้าของฉันคือพระยาห์เวห์” และอันที่จริง คำว่า “ยาห์เวห์” มีรากที่มาจากความหมายของ “ความเป็น” ดังนั้น สิ่งที่เราเห็นวันนี้คือ แม้อายุของนางจะตาย ยังความเศร้าโศกอย่างยิ่ง แต่ทว่า ในบ้านของนางมีคนของพระยาห์เวห์อยู่ด้วย ดังนั้น
- เอลียาห์ได้วิงวอนขอพระยาห์เวห์ ท่านได้ขอร้องพระเจ้าอย่างหนักเพื่อหญิงคนนั้นที่ดูเหมือนจะโชคร้าย ทั้งๆ ที่ประกาศกได้ขออาศัยอยู่ที่บ้านของนาง
- ที่สุดคำตอบจากพระคัมภีร์คือ พระเจ้าทรงฟังเสียงของเอลียาห์ และชีวิตของเด็กคนนั้นก็กลับมาในตัวเขา ลูกของนางกลับมีชีวิตอยู่ต่อไปและหญิงนั้นจึงประกาศความเชื่อว่า “คราวนี้ฉันทราบแล้วว่าท่านเป็นคนของพระเจ้าและพระวาทะของพระเจ้าอยู่ในปากของท่านจริง ๆ”
- ดังนั้น เมื่อมีพระเจ้าพระยาห์เวห์ ความตายดูเหมือนไม่สามารถจะมีอำนาจต่อไป

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงชาวกาลาเทีย (กท 1:11-19)

- เปาโลกล่าวกับชาวกาลาเทียถึงชีวิตหลังของท่านก่อนที่จะมารู้จัก และยอมรับพระคริสตเจ้า เปาโลยอมรับความจริงว่าท่านมีความร้อนรนแบบตรงกันข้ามกับพระคริสตเจ้ามาตลอด
- แต่เมื่อได้พบพระคริสตเจ้าแล้ว ท่านย้ำว่า “พระเจ้าได้พอพระทัยสำแดงพระบุตรของพระองค์แก่ข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศข่าวดี”

- เปาโลแน่ใจในพระเจ้า ในสิ่งที่ท่านเชื่อ ท่านจึงยืนยันแบบไม่หวั่นไหวถึงความวางใจในพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์เจ้าที่ท่านต้องประกาศ
- เพราะเหตุผลที่ได้รู้จักพระคริสต์เจ้า ท่านยืนยันว่า ท่านไม่อยู่เฉยต่อความเชื่อนั้นแต่ได้ออกเดินทางไปด้วยเพื่อประกาศความเชื่อนั้น
- สำหรับเปาโล ความเชื่อทำให้ท่านไม่สามารถหยุด แต่ต้องก้าวเดินเพื่อประกาศแก่ทุกคนให้รู้จักพระคริสต์เจ้านั่นเอง

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 7:11-17)

- นักบุญลูกาเล่าเรื่องราวที่น่าประทับใจ ถึงพลังของพระคริสต์เจ้าต่อความตายของลูกชายของหญิงหม้ายที่เมืองนาอิน
- ภาพของหญิงหม้ายที่ลูกชายตายนั้น เป็นภาพที่ต้องเรียกว่าเศร้าสลดและสิ้นหวังมากที่สุด เพราะหญิงหม้ายต้องถือว่าเป็นคนชายขอบสังคม และการที่นางเสียลูกชาย (ลูกชายคนเดียว) นั้นหมายความว่า ไม่มีอนาคตที่เหลือให้อีก ในบริบทนี้ต้องถือว่าเป็นความโชคร้ายหรือเป็นความเศร้าโศกมากที่สุด
- พระเยซูเจ้าเข้ามามีบทบาทด้วยความเป็นของพระองค์ พระองค์แตะหีบศพขณะที่พวกเขา กำลังเคลื่อนศพนั้นไปอย่างสิ้นหวังและความทุกข์ที่สุด สิ้นหวังที่สุดของหญิงหม้ายนั้น เพราะ “ความตาย” คือการไม่สามารถที่จะกลับมาสู่สภาพเดิมอย่างที่เคยได้อีกแล้ว
- พระเยซูเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้อง การสัมผัสหีบศพนั้น และพระดำรัส “พ่อหนุ่มเอ๋ย จงลุกขึ้น” ในที่นี้ เราต้องเรียกว่า เป็น “Power of the Word” คือพลังแห่งพระวาจาของพระเจ้า พระองค์สั่งและก็เป็นเช่นนั้น เพราะลูกาบอกว่า ทันทีที่ผู้ตายก็ลุกขึ้นและเริ่มพูด นั้นหมายถึงกลับคืนชีวิต
- ทุกคนต่างสรรเสริญพระเจ้า เพราะมั่นใจว่านี่คือการกระทำของพระเจ้า หรืออย่างน้อยก็ของประกาศกของพระเจ้า
- คำที่น่าคิดคือพวกเขาบอกว่า “พระเป็นเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนประชากรของพระองค์แล้ว”
- ความตายแม้สิ้นหวังและทุกข์ที่สุด แต่การเสด็จมาของพระองค์ก็เปลี่ยนความตายเป็นชีวิต เปลี่ยนความทุกข์โศกเป็นความยินดี เปลี่ยนความสิ้นหวังเป็นความหวังอีกครั้ง เพราะ “พระเยซูเจ้า” นั่นเอง นี่คือการหมายของพระเจ้าที่แท้จริง พลังและอำนาจแห่งการเอาชนะความตาย

การไตร่ตรอง

- **พี่น้องที่รัก** พระวาจาวันนี้สองบทพูดถึงเรื่องความตายของลูกชายของหญิงสองคน คนหนึ่งจากหนังสือพงศกษัตริย์ และอีกคนคือลูกชายคนเดียวของหญิงหม้ายที่เมืองนาอิน และทั้งสองเรื่องนี้ เราเห็นการอัศจรรย์แห่ง “อำนาจของพระเจ้า”
- **สาระสำคัญคือ “ความตาย” เป็นความทุกข์ที่สุด** อธิบายโดยลูกชายคนเดียวของหญิงหม้ายที่นาอิน และลูกของหญิงในหนังสือพงศกษัตริย์ **ความทุกข์ที่สุด ความสิ้นหวังที่สุด กลับมีความหวัง** เพราะมี “พระเจ้าประทับอยู่”

- พระเจ้าทรงเป็น พระเจ้าผู้ทรงชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น ความตายจึงไม่สามารถเอาชนะพระองค์
- เราพบคำตอบเมื่อมีพระเจ้า คือ
 - คนตายกลับฟื้นคืนชีวิต
 - ความทุกข์โศกที่สุดกลับกลายเป็นความยินดี
 - ความสิ้นหวังกลับมีความหวัง
- ดังนั้น พี่น้องที่รัก เราคริสตชนทุกคนมีความเชื่อในพระคริสต์เจ้าผู้ทรงรักเรา ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา และทรงกลับคืนชีพชนะบาปและความตาย พระองค์ตรัสไม่ใช่หรือว่า “เราคือการกลับคืนชีพและชีวิต... ใคร ๆ ที่มีชีวิตและเชื่อในเราจะไม่มีวันตายเลย”
- พ่อเชื่อว่าเราทุกคนมีประสบการณ์ในการร่วมงานศพ การใกล้ชิดกับผู้ตาย ฯลฯ เราเคยคิดไหมว่า คนที่ตายที่เป็นคริสตชนนั้นจะรายล้อมด้วยคริสตชนที่มีความเชื่อเสมอ เชื่อว่า เขาจะไม่ตายตลอดนิรันดร์ เขาจะกลับคืนชีพในวันสุดท้าย
- เราคริสตชนมีทัศนคติที่ดีแม้ต่อความตาย เพราะเรายอมรับความจำกัดของชีวิตบนโลกนี้เราเชื่อความไร้ขีดจำกัดของชีวิตพระเจ้าในตัวเรา ความเชื่อ ความสัตย์ซื่อต่อความเป็นคริสตชนของเราคือการที่เรามีชีวิตพระเจ้าในตัวเรา เราเชื่อว่า ความตายในโลกนี้เป็นเพียงความจำกัดของร่างกายแบบนี้ และเราเชื่อในชีวิตนิรันดร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกลับคืนชีพในวันสุดท้ายเมื่อพระองค์จะเสด็จกลับมา
- เพราะเชื่อเช่นนั้น เราจึงใช้ชีวิตด้วยความเชื่อ
 - เราร่วมทุกข์กับผู้สูญเสียชีวิต ญาติ
 - เราร่วมเสียใจจริงจังกับพี่น้อง
 - เราร่วมในความเจ็บป่วยของพี่น้องโดยเฉพาะในวาระสุดท้าย
 - เราคำจูนความเชื่อ ความหวังกันและกันเสมอ
 - และเราเชื่อมั่นร่วมกันว่า เราทุกคนจะมีชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า
- ดังนั้นพี่น้องที่รัก ให้เราเชื่อมั่นในพระเจ้าเสมอ วางใจและหวังในพระองค์ ดังนั้น เราคริสตชนจะมีความสุขที่สุด แม้ต้องผ่านชีวิตโลกนี้ไป เพราะความหวังในพระเจ้า ความเชื่อไม่เคยทำให้เราผิดหวัง และที่สำคัญเราจะให้กำลังใจต่อกัน รักกัน และภาวนาให้กันแม้พี่น้องของเราที่ต้องจากโลกนี้ไปก่อนเรา
- พี่น้องที่รัก และนี่แหละคือความเชื่อ และความหวังที่แท้จริงของเรา ขอให้เป็นอย่างนี้เกิดขึ้นให้เราเชื่อ วางใจ และรักกันและกันเสมอ คำจูนความเชื่อของกันเสมอ